

Mariaja Magdalena

181. Prihod tujih Rimljanov v gostišče

1 Seveda ni dolgo trajalo in tujci so že bili tu. Krčmar in tudi Lazar sta jim šla prijazno naproti in jim izrekla dobrodošlico. Tujci so nato vstopili, pozdravili po svoji šegi in mi smo jim odzdravili. Sedli so za mizo in takoj želeli jesti in piti; bili so namreč že zelo lačni in žejni, ker v mestu ni bilo mogoče nikjer več dobiti kaj primernega.

2 In krčmar je rekel: »Kruh in vino lahko dobite takoj; na pošteno večerjo pa boste že morali počakati nekoliko dlje!«

3 S tem so bili povsem zadovoljni, takoj so dobili obilo kruha in vina; jedli in pili so s prav dobrim tekom, hvalili vino in bili zelo dobre volje. Tudi svobodnjakinja (Marija iz Magdale) je bila zelo dobro razpoložena in jim je pripovedovala razne vesele reči. Mi pa smo se mirno pogovarjali in učenci, ki so obvladali grški in tudi rimski jezik, so pazljivo poslušali, kaj so pripovedovali tujci.

4 Med njimi je bil tudi zelo ugleden mož. Bil je Rimljan in prvič v Jeruzalemu. Rekel je: »Poslušajte, zelo veliko smo se šalili in zdaj bi lahko spregovorili tudi o resnejših stvareh, da si častivredna družba, na katero smo tu že naleteli, ne bi skrivaj mislila, da nismo nič drugega kakor le burkeži. In tako bom kar začel in rekel:

5 Vsi prihajamo iz Rima v to veliko judovsko mesto, ki ga imajo Judje za sveto. Po zaslugi naše lepe Judinje (Marija iz Madale) smo prišli v to gorsko gostišče, ki je sicer, kot pravi naša vodnica, po mnenju judovske duhovščine na zelo slabem glasu; vendar se je že zdavnaj dokazalo, da je najboljše in najcenejše v vsem Jeruzalemu. Kar nam je naša ljuba vodnica povedala o tem gostišču dobrega, se povsem potrjuje; zdaj smo sami tu, in kruh, nadvse dobro vino in prav posebna prijaznost našega krčmarja pa so najboljše spričevalo. Zato moramo biti naši lepi vodnici kar najbolj hvaležni, in se ji bomo po naši stari rimski šegi prav gotovo tudi zahvalili.

6 Toda zdaj smo že nekaj dni v tem mestu in od včeraj na danes smo morali prenočiti v najslabšem prenočišču, dobri bogovi pa so nam danes namenili boljše. Razumljivo je, da včeraj, ker smo iskali prenočišče, nismo mogli poiskati tistega, zaradi česar smo pravzaprav pripotovali iz Rima; toda zdaj imamo pravo gostišče in tako bi bil po mojem mnenju tudi že čas, da bi začeli misliti na to, zaradi česar smo se lotili tega velikega in nevarnega potovanja, kajti potovanje iz Rima semkaj res ni malenkost! Naša ljuba vodnica, ki nam je pokazala pot do tega dobrega gostišča, in morda tudi krčmar, nas bosta najbrž lahko seznanila tudi s tem;- toda krčmarja moramo prej vendarle še nekoliko поблиžje spoznati - to pa naj bi bilo pri Judih nekoliko kočljivo, saj so ti - med nami rečeno - zmeraj zelo pretkani.

7 Da pa je naša lepa vodnica res poštena in vrla oseba, smo se že nekajkrat prepričali; in zato se bomo povsem na skrivaj obrnili nanjo in ona nam bo najbrž lahko izčrpno razjasnila, ali smo to potovanje semkaj opravili zaman ali ne. Če je na stvari kaj resnice, bomo ostali tu tako dolgo, dokler ne bomo povsem razvozlali, za kaj gre; če pa ni nič, se bomo po nekaj dneh vrnili domov.

8 Nevihta je od daleč zmeraj videti nevarnejša in bolj grozeča kakor potem, ko se približa, in tako bo najbrž tudi s to našo zadevo. Vsekakor je zelo čudno, da tukaj, v judovski deželi, še skoraj nikogar nismo slišali govoriti o tem. Toda kljub temu lahko o tem nekoliko natančneje poizvemo; in zato bi te rad, naša ljubka vodnica, vprašal, ali nisi še ničesar slišala o nekem judovskem preroku, ki naj bi vstal v najnovejšem času in delal nezaslišano čudežne stvari.

9 Povej nam odkrito in resnično, ali si kaj slišala o tem preroku in kaj je pravzaprav s to zadevo! Si ga kdaj že sama videla in govorila z njim, ali si slišala druge verodostojne ljudi govoriti o njem? In če so govorili o njem, si morda tudi slišala, kaj so govorili? Povej nam vse, kar o tej stvari veš, in mi ti bomo - kot sem že rekel - zelo hvaležni!«

182. Pogovor vodičke z Rimljani o Gospodu

1 Nato je reklo dekle: (Marija iz Magdale) »Da, moji spoštovanja vredni prijatelji, pri tem vam res ne bom mogla dovolj pomagati! Res, da sem - tako bolj površno - slišala o njem marsikaj, toda vse, kar sem o njem slišala, je zvenelo še veliko bolj pravljичno kakor zgodbe o vaših bogovih.

2 Sicer bi bil prav moder in nadvse dober človek - tako na splošno pripovedujejo v boljših krogih, toda ob njegovi modrosti se takoj spet pojavlja množica vsakovrstnih čudežev, v katere razumen človek ne bi mogel vetjeti niti tedaj, če bi sam videl preroka pri delu! Tudi sama tega o tem človeku ne verjamem; toda med ljudmi je kaj takega že nekaj povsem običajnega. Tako kot če se kakšen prav pameten človek pojavi med številnimi drugimi zelo neumnimi ljudmi in jih poučuje o njihovi veliki neumnosti; in ko slepci pozneje spoznajo, da je resnično pravi modrec, ga imajo takoj za boga! Potem jim lahko pokaže marsikatero od svojih spretnosti, ki gotovo temeljijo na povsem naravnih načelih, pa že velja, da je naredil čudež kot nekakšen bog, in ljudje iz vseh zemeljskih pokrajin hitijo za njim! In menim, da bo tako tudi s tem dobrim in sicer zelo pametnim možem, ki pa je prav tako malo prerok kot kateri od nas.

3 Nekajkrat naj bi bil že tu, v Jeruzalemu, tudi nekaj čudežev naj bi bil naredil in potem poučeval ljudstvo po svoje; toda tam se je spotaknil ob farizeje in ti so mu, verjamem, zelo strogo prepovedali njegovo stvar početi javno - in tako naj bi ga v tem času redkeje videvali v tem mestu. Večinoma naj bi se potikal po Galileji; zato vedo tukaj o njem veliko manj kot morda v kakšnem galilejskem mestu.

4 Sama ga nisem videla še nikoli in si tega tudi ne želim posebno. Od njegove posebne modrosti bi strašansko malo razumela, vsakovrstnih čarovnij pa sem tudi

videla že zelo veliko - in to tudi pri esenih, ki celo mrtve obujajo in jih povsem ozdravijo; in tako si res ne želim, da bi videla tega tako daleč naokrog znanega čudodelnega preroka. To bi bilo vse, saj vam o tem preroku ne morem povedati nič več niti pro niti contra.

5 Povsem odkrito moram sicer priznati, da se mi ni zdel noben prerok nikoli kaj posebnega; prvič, še vsak je bil tako dolgočasen in mračen kakor meglen pozno jesenski dan, drugič, tako nerazumljiv kakor zvezdnato nebo, in tretjič, tako teman in neprijazen kakor nevihtna noč v Egiptu. Le kdo se lahko spoprijatelji s takšnim človekom? To je torej moje zasebno mnenje in ga nočem vsiljevati nikomur, kajti resnično, nikoli ne bom prerokinja pa tudi popolnoma vseeno mi je, kaj ljudje verujejo, pomembno je le, da so dobri in pošteni.«

6 Rimljan je rekel: »No glej, tvoja naravna ženska pamet sploh ni tako šibka! Imaš povsem zdrav čut, ki nam je prav všeč; toda ne glede na to se za velikim in novim prerokom gotovo skriva več, vsaj tako si nam o njem pripovedovala. No, v prid tega, da te takšne reči ne bi smele veliko ali pa tudi sploh nič zanimati, govori tvoja še zgodnja mladost in ženska površnost; mi kot že precej priletni ljudje in možje iz prvega in največjega mesta do zdaj nam znanega sveta, pa se seveda zelo zanimamo za tako nenavadnega moža, sicer zaradi njega gotovo nebi opravili tako dolgega potovanja semkaj, zato boš že došla, da bomo morali o tem možu še natančneje poizvedeti. Toda s svojo spretnostjo boš tudi vedela, ali smemo našega krčmarja kaj takega vprašati; tu naj bi namreč duhovniki in Herodovi najemniki imeli zelo dolga ušesa in orlovsko ostre oči. Ta najbrž le ne sodi mednje?«

7 Dekle je reklo: »Oh, glede tega ste lahko povsem brez skrbi! Krčmar molči kot grob, in kolikor vem, ni še nikoli nikogar izdal. Njega že lahko vprašate in videti je, da je teh dobrih trideset gostov prijateljskih do pravega, lastnika z imenom Lazar; ta je nasprotnik templja, zato ga duhovniki tudi zmeraj izzivajo, kjer le morejo. Je pa nesporno eden najbogatejših v vsej deželi, zato mu zlepa ne morejo do živega - toliko manj, ker je z vsemi svojimi posestmi pod edino rimskim varstvom. O, tu lahko brezskrbno govorite tako z enim kot z drugim in kar brez skrbi, saj vas nikoli ne bo izdal! Jaz še najmanj; kako spoštujem tempelj, pa sem vam že spodaj jasno razložila in več ni potrebno!«

8 Rimljan, ki je obvladal grški jezik, je rekel: »Dobro si povedala, draga vodnica! Zdaj je že dobro, ker vemo, s kom imamo opraviti; vse drugo se bo potem že uredilo!«

9 Moji učenci so se mrmraje pogovarjali med seboj o teh tujcih, pripomnili marsikaj zabavnega, in kar precej lahkomišno dekle jim ni bilo posebno všeč; toda Jaz sem jim namignil, naj predčasno nikar ne postanejo glasni. In poslušali so Me.

10 Ni več dolgo trajalo, in že sta Lazar in krčmar prišla v sobo ter naznanila, da bodo večerjo takoj postregli. To je bila za tujce seveda presenetljivo dobra novica.

11 In ko so takoj postavili na mize številne okusne jedi v dragocenih posodah, so tujci ostrmeli in rekli: »Resnično, česa okusnejšega ne bi mogli imeti niti v Rimu!«

12 Potem ko so začeli jesti, pa so bili vsi iz sebe in niso mogli dovolj prehvaliti in poveličevati okusnih jedi. Pa tudi naša miza je bila bogato obložena z jedmi, zato smo jedli in pili, vendar pa nismo tako glasno hvalili; to se je zdelo tujcem nekoliko čudno in menili so, da so naše jedi morda manj dobre.

[Jakob Lorber](#)

[Janezov veliki evangelij](#)

[knjiga 6](#)